

**Założyciel
Domowego Kościoła
Ruchu Światło-Życie
Ks. Franciszek Blachnicki
(+27.02.1987)**

Urodził się 24 marca 1921 r.

Brał udział w kampanii wrześniowej 1939 r., aż do kapitulacji. W marcu 1940 r. ujęty przez gestapo, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. We wrześniu 1941 r. przewieziony do więzienia śledczego w Zabrze, potem w Katowicach. W marcu 1942 r. został skazany na karę śmierci przez ścięcie za działalność konspiracyjną przeciw hitlerowskiej Rzeszy. Po prawie 5 miesiącach oczekiwania na wykonanie wyroku został ułaskawiony, a karę śmierci zmieniono mu na 10 lat więzienia po zakończeniu wojny. W czasie pobytu na oddziale skazańców dokonał się nagle, cudowne nawrócenie Franciszka Blachnickiego na osobową wiarę w Chrystusa, połączone z decyzją oddania życia na Jego służbę. Pośród zła doznał szczególnego dotknięcia Bożego światła i Bożej miłości. Od tego momentu wszystkie podejmowane przez niego decyzje były podejmowane w świetle wiary.

Po zakończeniu wojny wstąpił do Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie. 25 czerwca 1950 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W 1956 r. rozpoczął pracę w Kurii diecezjalnej w Katowicach i w redakcji tygodnika „Gość Niedzielny”. W 1957 r. utworzył społeczną akcję przeciwalkoholową pod nazwą Krucjata Wstrzemięźliwości, której centrala w Katowicach została zlikwidowana 29 sierpnia 1960 r. przez władze państwowe, a w marcu 1961 r. ks. Blachnickiego aresztowano. Rozpoczął się okres pracy naukowej na KUL. „Tłumaczył” na język praktyki inspiracje Soboru Watykańskiego II. W 1963 r. ks. F. Blachnicki podjął na nowo prowadzenie rekolekcji oazowych. Metodę 15-dniowych rekolekcji przeżyciowych zastosował stopniowo do różnych grup młodzieży, dorosłych i całych rodzin. Praca formacyjna zapoczątkowana w oazie rekolekcyjnej, była kontynuowana w małej grupie w parafii. Ks. F. Blachnicki opracował potrzebne do niej pomoce. W ten sposób oazy rozwinęły się w ruch, zwany dziś Ruchem Światło-Życie.

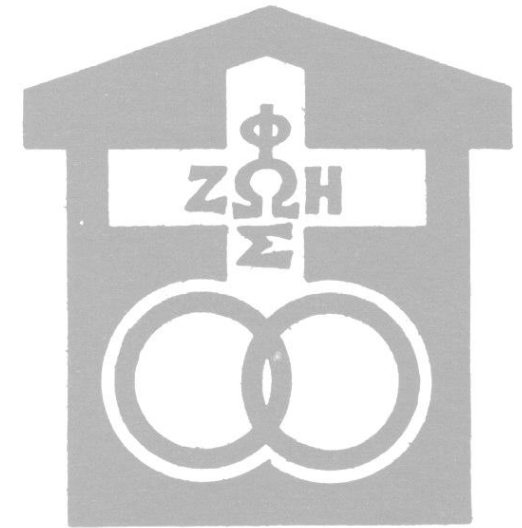
Niektóre specyficzne cechy Domowego Kościoła

W Adhortacji „Familiaris Consortio” czytamy: „*Komunia małżeńska stanowi fundament, na którym powstaje komunია rodziny, rodziców, dzieci, braci i siostr pomiędzy sobą, domowników i innych krewnych. Komunია ta zakorzenia się w naturalnych więzach ciała i krwi, rozwija się i doskonali w sposób prawdziwie ludzki poprzez rozwiązywanie i rozwijanie głębszych jeszcze i bogatszych więzów ducha*”.

Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie jest ruchem rodzinnym, ale – tak, jak mówi powyższy cytat – chce pomóc rodzicom w wytworzeniu wspólnoty, komunii między nimi. Chce pomóc małżonkom dojrzeć do głębokiej spójni duchowej, do pogłębienia ich miłości, tak, aby pomagając sobie, razem dążyli do pogłębienia ich spójni z Bogiem. Wówczas to zjednoczenie między sobą i z Bogiem najlepiej uzdolni ich do pracy wychowawczej, do wytworzenia komunii z dziećmi i całą rodziną.

Ruch jest wymagający. Od zaangażowanych wymaga się konkretnych wysiłków. Spotkania miesięczne, to poza modlitwą, rozważaniami, dyskusją, także dzielenie się realizacją dobrowolnie podjętymi zobowiązaniami. Wszystko to może przynieść jednak ogromne owoce.

W kręgach Domowego Kościoła może zaangażować się każde sakramentalne małżeństwo bez względu na wykształcenie czy pochodzenie.

Domowy Kościół

Rodzinna gałąź Ruchu Światło-Życie

„Chrystus Pan szczerze błogosławił tę miłość wielokształtną, która powstała z Bożego źródła Miłości i została ustanowiona na obraz Jego jedności z Kościołem. Jak bowiem niegdyś Bóg wyszedł naprzeciw swojemu ludowi z przywierzeniem miłości i wierności, tak teraz Zbawca ludzi i Oblubieniec Kościoła wychodzi naprzeciw chrześcijańskim małżonków przez sakrament małżeństwa. I pozostaje z nimi nadal po to, aby tak, jak On umiłował Kościół i wydał zań Siebie samego, również małżonkowie przez obopólne oddanie się sobie, miłowali się wzajemnie w trwałej wierności. Prawdziwa miłość małżeńska włącza się w Miłość Bożą, a kierowana jest oraz doznaje wzbogacenia przez odkupieńczą moc Chrystusa”

(KDK 48)

Tę soborową wizję małżeństwa chce przedstawić i pomóc wprowadzić w życie poszczególnych rodzin „Domowy Kościół” Ruchu Światło-Życie. Założyciel, ks. Franciszek Blachnicki, widząc ogromną potrzebę duchowego ożywienia polskich rodzin, w 1973 r. stworzył w ramach Ruchu Światło-Życie Ruch Wspólnot Rodzinnych. Nazwę tej gałęzi zmodyfikował w 1976 r., nadając jej nazwę Domowy Kościół.

Jest to **Ruch małżeńsko-rodzinny**. W swych celach, duchowości, programie i metodach łączy w sobie charyzmaty dwóch ruchów:

- polskiego Ruchu posoborowej odnowy - **Ruchu Światło-Życie**, oraz
- międzynarodowego Ruchu małżeńskiego **Equipés Notre Dame** (Wspólnoty Matki Najświętszej).

Od Ruchu Światło-Życie Założyciel przejął:

- **Cel:** pomóc dojść do dojrzałości chrześcijańskiej objawiającej się w zgodności między światłem, którym jest Ewangelia, a życiem;
- **Metody:** rekolekcje 15. dniowe I, II i III stopnia, rekolekcje 4. dniowe pogłębiające pracę formacyjną w małych grupach;
- Specyficznie „oazową” atmosferę wszelkich spotkań – rozmodlenie, śpiew, duch radości i wspólnoty;
- Formację liturgiczną. „Domowy Kościół” skorzystał z Equipés Notre Dame z kilku względów:
- Ruch ten już 20 lat przed Soborem odkrył ujęcie małżeństwa jako drogi do prawdziwej świętości, dowartościował miłość małżeńską, dał nowe spojrzenie, które potwierdził Sobór;
- Poprzez dobrze przemyślane metody (z jednej strony oparte o sakramentalną łaskę małżeństwa, a z drugiej strony oparte na wiedzy psychologicznej) pomaga swym członkom w dojściu do dojrzałego chrześcijaństwa, do zrealizowania soborowej wizji małżeństwa;
- Ruch Equipés Notre Dame doprowadził już szczęśliwie tysiące małżeństw z wszystkich kontynentów do utworzenia ognisk domowych prawdziwie Bożych kochających się i szczęśliwych. Nie tylko uchronił od rozejścia się, ale i od życia „obok siebie”, które także przekreśla szczęście.

Aby dojść do prawdziwej duchowej spójni małżeńskiej, każde z małżeństw stopniowo stara się wprowadzić w swoje życie konkretne elementy wewnętrznej pracy duchowej, czyli tak zwane zobowiązania. Są nimi:

- spotkanie ze Słowem Bożym i modlitwa osobista;
- modlitwa małżeńska i rodzinna;
- dialog małżeński;
- reguła życia;
- pogłębienie wiedzy religijnej;
- przeżycie rekolekcji;
- systematyczne uczestnictwo w spotkaniach w kręgu (małej grupie), które odbywa się raz w miesiącu.

Małżeństwa pragnące pogłębienia swojego życia chrześcijańskiego po przeżyciu 15. dniowych rekolekcji (uczestniczą w nich rodzice i dzieci), wchodzą do kręgów, aby tam we wspólnocie kontynuować pracę wewnętrzną, która ma kształtować ich relację z Bogiem i pomiędzy nimi tak, aby tworzyli w swoich rodzinach prawdziwe „domowe kościoły”. W skład kręgu wchodzi 4-7 małżeństw, z których jedno jest parą animatorską oraz z kapłan doradca duchowy.

**Zachęcamy wszystkie małżeństwa,
które odczuwają pewien niedosyt, brak,
a także te, które mają pragnienie
czynienia czegoś więcej dla Boga,
chcą bardziej kochać się wzajemnie.**

**W kręgach znajdują
pomoc i zadowolenie.**

**Duszpasterze parafii
pw. Trójcy Przenajświętszej
w Lublinie na os. Felin**

Informacji związanych
z Domowym Kościołem udziela
Barbara i Janusz Mazurowie
animatorzy kręgu rodzin na Felinie
tel. 501 740 699